

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Mydibel SA

Druga strona postępowania: État belge

Sentencja

- 1) Z zastrzeżeniem weryfikacji przez sąd odsyłający istotnych elementów stanu faktycznego i krajowych ram prawnych art. 184, 185, 187 i 188 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2009/162/UE z dnia 22 grudnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że nie ustanawiają one obowiązku korekty podatku od wartości dodanej (VAT) obciążającego nieruchomości, który został wstępnie prawidłowo odliczony, w przypadku gdy nieruchomości ta była przedmiotem niepodlegającej opodatkowaniu VAT transakcji sale and lease back (sprzedaż i leasing zwrotny) w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywane w postępowaniu głównym.
- 2) Interpretowanie art. 184, 185, 187 i 188 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2009/162, w taki sposób, iż ustanawiają one obowiązek korekty wstępnie odliczonego podatku od wartości dodanej (VAT) w okolicznościach takich jak okoliczności rozpatrywane w postępowaniu głównym, jest zgodne z zasadami neutralności VAT i równego traktowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 28.5.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Udine — Włochy) — Tecnoservice Int. Srl, w upadłości/Poste Italiane SpA

(Sprawa C-245/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Usługi płatnicze w ramach rynku wewnętrznego — Dyrektywa 2007/64/WE — Artykuł 74 ust. 2 — Zlecenie płatnicze przelewu — Nieprawidłowy unikatowy identyfikator podany przez płatnika — Wykonanie transakcji płatniczej na podstawie unikatowego identyfikatora — Odpowiedzialność dostawcy usług płatniczych odbiorcy)

(2019/C 187/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Udine

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Tecnoservice Int. Srl, w upadłości

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Sentencja

Artykuł 74 ust. 2 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającej dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającej dyrektywę 97/5/WE należy interpretować w ten sposób, że gdy zlecenie płatnicze zostaje wykonane zgodnie z podanym przez użytkownika usług płatniczych unikatowym identyfikatorem, który nie odpowiada nazwie odbiorcy wskazanego przez tegoż użytkownika, przewidziane przez ten przepis ograniczenie odpowiedzialności dostawcy usług płatniczych stosuje się zarówno do dostawcy usług płatniczych płatnika, jak i do dostawcy usług płatniczych odbiorcy.

(¹) Dz.U. C 249 z 16.7.2018.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 marca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud — Czechy) — Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-275/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny system podatku od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 131 i art. 146 ust. 1 lit. a) — Zwolnienie dostaw towarów wysyłanych lub transportowanych poza Unię Europejską — Przesłanka zwolnienia ustanowiona w prawie krajowym — Objęcie towarów określoną procedurą celną — Dowód objęcia procedurą wywozu)

(2019/C 187/33)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Milan Vinš

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství

Sentencja

Artykuł 146 ust. 1 lit. a) w związku z art. 131 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on temu, aby przepis prawa krajowego uzależniał zwolnienie z podatku od wartości dodanej przewidziane dla towarów przeznaczonych do wywozu poza terytorium Unii Europejskiej od przesłanki, aby towary te zostały objęte procedurą celną wywozu, w sytuacji, w której jest bezsporne, że zostały spełnione materialnoprawne przesłanki zwolnienia, w tym w szczególności przesłanka faktycznego wyprowadzenia danych towarów z terytorium Unii.

(¹) Dz.U. C 221 z 25.6.2018.